

El president Mas fa ús de la demagògia

Ahir, dimecres, 25 de setembre de 2013, el Sr. Artur Mas, president de la Generalitat de Catalunya, va pronunciar al Parlament el discurs d'obertura del debat de política general en què, entre d'altres coses, va prometre destinar la compensació que el govern estatal hauria de fer, en relació a la suspensió de l'impost autonòmic sobre els dipòsits bancaris, a pagar la paga extra de 2014 "perduda temporalment" al personal de l'Administració de la Generalitat.

Criticar es enfortir el debat per poder prendre les decisions de la forma més curosa possible. Ara bé, criticar aquest passatge del discurs és difícil. Sempre és difícil criticar la demagògia.

I és un passatge demagògic per:

- Està considerant implícitament que la pèrdua de la paga extra és una injustícia des d'un punt de vista racional.
- Està considerant que la única manera de fer front a aquesta injustícia és utilitzar mètodes emotius com és culpar d'aquesta injustícia terceres persones que tenen molt mala fama.
- Així espera que acceptem la injustícia de la qual el govern de la Generalitat no és considera culpable.

I es demostra que fa demagògia per tres qüestions concurrents:

- a) El Sr. Mas no hagués fet ni una menció a aquest assumpte si no fos perquè s'ha difós en els darrers dies que la resta d'Administracions catalanes i espanyoles sí que abonaran aquesta paga extra.
- b) Com sigui que, públicament, únicament es parla de la paga extra, el Sr. Mas s'oblida que també

hem perdut temporalment (per decisió del seu govern) la paga de productivitat, el FAS i els tiquets menjadors. Si aquests emoluments també es paguen a la resta d'Administracions i si això es fa públic, ens dirà el Sr. Mas que si rep compensacions, aquestes quanties també se'ns abonaran?

- c) És una burda cortina de fum, ja que mitjançant aquesta maniobra demagògica, CiU i ERC podran argumentar el seu rebuig a les propostes de l'oposició d'abonar la paga extra. Escapolir-se de mala manera es diu.

Moltes vegades demagògia es paga amb demagògia, per exemple, per què el Sr. Mas no els diu al grup Godó i al grup El Punt/Avui que aquest any i el 2014 perdran temporalment les subvencions, però que les pagarà si Madrid (o Brussel·les o Berlin) compensen la suspensió de l'imposta autonòmic sobre els dipòsits bancaris.

Sr. Mas, sàpiga que la demagògia corrou la política democràtica, o, si ho prefereix, perfrasant d'Espriu, vostè decep la nostra esperança i escarneix la nostra confiança.

Demagògia 1 f. [LC] [PO] Política fonamentada en la utilització de mètodes emotius i irracionals per a estimular els sentiments dels governats perquè acceptin promeses i programes d'acció impracticables.

(Institut d'Estudi Catalans. *Diccionari de la llengua catalana*, 2a. edició)